

נא א ב מיי פייצ מהלי
נדרים הלי י סמג
לחזן רמז טוש"ע י"ד קי
רלד סעי עא וטוש"ע
אה"ע קי פא סעי ב:
נב ג מיי פיו מהלי
ערכן הלי טט:
נג ד מיי שס הלי כז:
נד ה מיי שס הלי טט:

קונם שאני עושה לפיך. אפילו גרסי' שאיני לא הוי דבר שאין זו ממש דהא תנן בפ' בתרא דנדרים (דף פא:): קונם שלא אתן תבן לפניי בקרבן אינו יכול להפטר:

אִינוּ צִדִּיק אֶחָפֶּד. צמעה לה מזונות ומעה כסף אִיירי ולקֵי
אִינוּ צִדִּיק לִהְפֹּר שֶׁהַמֹּתֵר הִכֵּל שֶׁלוֹ
וְאִם מִשּׁוֹם הֶעֱדָפָה שֶׁעַל יְדֵי הַדַּחֵק
גַּם הָיָה שֶׁלוֹ וְאִין לִפְרֹשׁ טַעַם דִּלִּין
צִדִּיק לִהְפֹּר מִשּׁוֹם דִּלִּין אִדָּם מִקְדִּישׁ
דְּצֵר שֶׁלֹּא נָתַן לַעֲוֹלֹת דָּאִם כֵּן צִנּוּם
נִקְטָה מִה שֶׁאֵינִי עוֹשֶׂה לְפִיךָ דְּלִימִי
מִקְדִּישׁ יְדֵי עֲמֹל: **רַבִּי עֲקִיבָא**
אָמַר יִפְר. דְּקִסְכֵּר דִּהֶעֱדָפָה שֶׁעַל
יְדֵי הַדַּחֵק הוּא לֹאשֶׁה דְּאִמְרִינֵן צִדִּיק
מִזִּיאֵת הָאֲשֶׁה (לְקַמֵּן סו. וַס) וְאִתְּ
וְהַיֵּחָךְ יִכּוֹל לִהְפֹּר וְהָאִין זֶה מִדְּבָרִים
צִנּוּם צִנּוּם וְיִלֵּךְ דְּחֹשֶׁבֶץ צִנּוּם לְצִנּוּם
לְפִי שֶׁאֵינִי יִכּוֹל לִיחֹר וְלִיקֵחַ מִמֶּנּוּ
צִנּוּמֹס אֵת הָרֹאזִי לוֹ וְלִהְיֵשׁ שֶׁאֵינוֹ
רָאִי לוֹ אִיִּם גַּם חִלְקָה מִשְׁעוּבָד לוֹ
שִׁילֵקָה בְּהֵם קִרְקַע וְהוּא יִאֲכַל פִּירוֹת
וְאִתְּ אִם כֵּן אִין יִכּוֹלֵה לִהְדִּירוֹ כִּיּוֹן
דְּמִשְׁעוּבָדָת לִיֵּה דִלְאֻמּוֹה רְבָנָן
לְשַׁעְבּוּדֵיהֶם דְּעַל דְּאִמְרֵן צִנּוּמִין וְיִלֵּךְ
דְּדוּקָא צַעֲיָק מַעֲשֵׂה יְדִיהֶם הוּא
דִלְאֻמּוֹה שֶׁהֵם לְצַעַל לְגַמְרִי אֲכָל הִכָּא
דְּלֹא דִידֵיהֶם יִנְיָהוּ אֲלֵא לְפִירוֹת צַעֲלָמָא
לֹא אֲלֻמּוֹה:

שְׁמֵא יִגְרֹשֶׁנָּה ב'ו'. וחס תאמר
ולרצ לאמר יכולה אשה
שתאמר לצעלה איני ניוונת ואיני
עושה למה לי למנקט שמה יגרשנה
לימא שמה תאמר איני ניוונת ואיני
עושה ואל דלא לא שכיח שמהא
עומרת ק: **כ"י אמר שמואל** ה'רבה
ברבי יוחנן בן גורי דהעדפה. פירוש
הקונטרס מגומגם כמו שפירש
בצעמיו וגראה לר"ת דהכי פירושו
להעדפה דקצר לה שמואל כרבי
יוחנן בן גורי צהא להעדפה לצעל
ובתר הכי גרים ונימא הלכה כתנא
קמא אל גמי אין הלכה כרבי עקיבא
וכן פירש ר"ח:

בשראמא אדם אומר פירות
חבירו עליו שכן אומר
פירותיו על חבירו. פירוש דהם אומר
משום דלחוד מהן ברשותו יאסור
דבר שלא זא לעולם על חבירו שאין
לא זה ולא אן ברשותו שכן אין אדם
אומר פירות חבירו על חבירו לפי
שמיניה אינם ברשותו:

לכשאקחנה ממך ב'ו'.
ואע"ג דהתם

קאמער לבשאקחנה והבא לא קאמרה
לבשאתגרש אין נראה לו לחלק:

הבא אין בידה לאגרש עצמה.
 תימה דהא צידה לומר איני
 ניוונת ואיני עושה ויש לומר דרועה
 ליישב גם אליבא דריש לקיש:

שדה

ראויה להתפיון בקונם ולכשיגרשנה
חצירו עליו. בקונם שהרי אדם אומר

דער שלא בא לעולם. לא המלאכה באה
סהרי אף בקונס אין אוסר פירות חצירו

א. ב'אז קא מסיק ואזיל ומתנייתין באומר
א. תירצת דאילו השתא לית לה רשותא

ההקדישה. שהרי עכשיו שלו וכי היכי
גבי מכרתי לך אין לו עכשיו זה

וְלֹא דְמִיּוֹ. מִסְקֵנָה דְּאַתְקַפְתִּיהּ הִיא:
לֹא

ומוזוגות שביחי ומעשה ידיה שביח ומותר לא שביח. מעה כסף קיץ
וממעשה ידיה קיץ דרתנן (לקמן דף סד:). מה היא עושה משקל חמש
סלעלים: והא ענה קאני. במתני: ומה היא עושה לו. ומדפריש בזה
מעשה ידיה ומה היא עושה לו מכלל דרישא במעשה ידיה איירי ולא
במוצא: שאי קשה לעוותו יותר מן
העצב: הכי קאמר. ולעולם במוצא
מזווגות החם מזווגות

אחרי צרישא והכי קאמרן סיפא ומה
היה עושה לו עיקר דנדע מותר מאי
יניהו: **משקל חמש סלעים**. סלע של
יהודה כפליים במשקל סלע של גליל:
מי אמר שמואל הכי. והאמר שמואל
לעלי' דמותר לאחר מהתפליג: ועלה
אמר יוחנן הסנדלר חולין ואעפ"י
דהשתא ידיה הוא אלמא טעמא דר'
יוחנן משום דבר שלא בא לעולם הוא
שעדיין לא מתה ואין לו רשות במותר
הואיל ואינו מעלה לה מעה כסף
וצהא אמר שמואל הלכה: והסגן
קונס **שני עושה לפיך**. מה שאין
עושה שני קונס לפיך יהי עליך
כחקדש מליהנות לו: אינו נרד להפך.

מותר ידידה כמה מש
ביהודה שהן עשר
שמואל הלכה כרבי
שמואל הכי והתנן
אינו צריך להפריש
שמה תעדיף עליו
שמה יגרסנה. ויהא הנדר חל

יִחוּנֵן בֶּן נֹרִי אִמְרָא
אִסּוּרָה לַחֲזוֹר וְאִמְרָא
יִחוּנֵן בֶּן נֹרִי כִי אִמְרָא
יִחוּנֵן בֶּן נֹרִי לַהֲעֵדֵי
יִחוּנֵן בֶּן נֹרִי לַהֲעֵדֵי
כְּתָנָא קָמָא אִי גַמִּי
אִמְרָא רַב יוֹסֵף מְוֹנֵמֵת

ההלכה: חלומה חלם מקדים דבר שנה
צבא לעולם שעדיין לא גירסה: כי
אחמר שמואל הלכה כר' יוחנן בן נורי
קאמר. כלומר הלכה דפר
ולגולה מעמיה דלילו לר' יוחנן עיקר
וממעשה ידיה לר' חזקיה דהכרע ולשמואל
משום העדפה שמה מעדיף על הראוי

הוא דלמיר יפר. והשטא מני הוה מני
לנאקסווי סוף סוף לא זא לעולם דהא
ללא נעשה אללא חקסי ליה קוסיא
אין הלכה כפ"ק. דלמיר
להפך אללא יפר: אללא אמר
לעולם הלכה ומטעמיה
קאמר ומשום שמה יגרשה: ושאיני
קדוש שאינו הקדש לכל
אלא על אדם אחד זכרון קודש: מסוד.

תיקדש מי לא קדש
מי דמי התם בידו לר
לגרש את עצמה הא
לחבירו ישרה זו שמכר
תיקדש דלא קדשה
דמי התם גופא ופירות
בידה הוא לא דמי

פירות חצירו עליו לכאן שהן פירות חצירו על חצירו דעכשו היא האמר דחיל ועוד שעדיין לא נעשית המלאכה עד לאחר גירושין ו

פירוטיו על חזירו בין כלשון קונס לחזירו לזדו בין שהקדישו סמס הק
ולא הרשות באה לידה להקפיד עד שמקורש: שזו אינו אדם נו' שממקום

על חזירו לומר קונס פירוטוך עליך: באומרם יקדשו ידי נ'ו'. שהמלאכה
ממשה ידיר הדש: ומי אינך מירי נ'ו'. כלומר חירצת לא בא לעולם

לחֲקוּשִׁיָּה וְהִיכִי קִדִּישׁ לְקַמִּיָּה: אֵלֶמָּה לֹא. בְּחַמִּיָּה: מִי לֹא קִדְשָׁה.
דְּמִילֵן אֶחָדָשָׁה הַשְּׁמַחַל חֲדָשָׁה כִּי אֲמַר גְּמִי מִיחֲדוּשׁ לְחַמִּיָּה חֲדָשָׁה: פֹּא

לא גוף ולא פירות ואין אדם מקדיש דבר שאינו שלו: הכא גופה צידה

(א) [לעיל מו: נח: 3] לקמן
 סד: (ג) [ע' תוס' יבמות
 סו: ד"ה וז,] (ד) קדושין סב.
 יבמות אג. לקמן סו. ע.
 נדרים פה: (ה) [נדרים מז: 1]
 (ו) [ע' תוס' נדה מו: ד"ה
 כדב פנחס כ' דלא גרסי
 אלא,] (ז) [דף נח: 1]

מוסף רש"י

קובם. שאני ערשה
לפני. ששם שמרנה
לנעלה. מה שאני עשה
מלאכה. יהא אסור לפרך
קנסם. (בבבא צא. כ)
ויהא יסוי לפרך סקסס
(קדושין צא. כ). אינו צריך
להפר. און בעלה חל
עליו שאין נדרה אל
השטן. מושענדט. (עם)
השטן דאק מושענדט אל
תנשעו דיהא לא מלא
מלא. (בבבא צא. כ) דלא
נדרה סוף דלאו לא כמיה
לנאקשוי לנעל מה דחי
ליה יתחנא. (קדושין פה.
א) ואפילו בשמא עתיד
לא חישקו. דאי מעדא
און לנעל און לא
שמוא תעריף עליו יור.
על מעשה דיהא יתור
מה שיהא יתור מהא שיהא
יחבת לנשות ולכמות
(למן קמ. ד). אמרין מה
אין שיהא ול שסקל
לשם שם ביהודה וכן
לשם שלום בגליל וכן
אמאי תעדא קדא אפי
הלא דלא עלות שעת
דנדר. (קדושין יא. ו) ופי
לא מעשנדא ליה ואפשה
חיל דר תנאפי עדיין
לא נעשית מלאכה. (בבבא
צא. כ) והעדא דיהא הוא
וחיל. דאין קום. (קדושין
צא. כ) שמוא יגרשנה
ותהא אסורה לחזור.
לדאיה מלאכה ששה
הגורין. כשהא
ברשאו אסור באוה
ומלאכה וכל מעשה דיהא
מגוריון. ואין קאסר
דבר שלא לא מעשה דיהא
לנעלה. מן מעשה דיהא
שעשה לנשות, לנעלה
לנעלה אחר תנאפי אפי
לנעלה לא לנשות נעם
לנעלה דא מוגרשא היא,
לנעלה ברשותו שמשא
לן שיהא אסור ורביע
אסור מוצא לן דאס
דבר שלא לא מעשה דיהא
היה רבי ברשאו לאת
בא על נעלה, מן העדה
אסר און אפי
שדגלי אפי שם עלה
ואתן ברשאו אלא לאת
לנעלה לנעלה לנשות
וחל עלתן אסור
(דנדרים)
שכן אין אדם
אסור פירות חבירו על
אסור חבירו. דא אמר
לנשות קום מרות על שוליו
לן לא עלום. (מ. ט.)